

Versiune anonimată

Traducere

C-297/24 - 1

Cauza C-297/24 [Broslon]ⁱ

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

26 aprilie 2024

Instanța de trimitere:

Cour de cassation (Luxemburg)

Data deciziei de trimitere:

25 aprilie 2024

Recurent:

CY

Intimată:

Caisse pour l'avenir des enfants

[omissis]

Între

CY, cu domiciliul în [Franța],

recurent,

[omissis]

și

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS [omissis]

intimată,

ⁱ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

[omissis] Având în vedere hotărârea atacată pronunțată la 2 martie 2023 [omissis] de către Conseil supérieur de la sécurité sociale (Consiliul Superior al Securității Sociale);

[omissis]

Cu privire la situația de fapt

Potrivit hotărârii atacate, [omissis] [Caisse pour l'avenir des enfants (Casa pentru viitorul copiilor)] i-a retras lui CY, lucrător frontalier, [omissis] beneficiul alocației familiale acordate pentru copilul soției sale, născut dintr-o căsătorie anterioară, pentru motivul că acest copil nu mai trebuia considerat membru al familiei sale în temeiul articolelor 269 și 270 din Code de la sécurité sociale (Codul securității sociale), în versiunea care rezultă din loi du 23 juillet 2016 portant notamment modification du Code de la sécurité sociale (Legea din 23 iulie 2016 privind, printre altele, modificarea Codului securității sociale).

Conseil arbitral de la sécurité sociale (Consiliul de Arbitraj al Securității Sociale) a admis acțiunea formulată de recurent, prin care solicita restabilirea plății alocației familiale care îi fusese acordată.

Conseil supérieur de la sécurité sociale a declarat, prin reformare, că [Caisse pour l'avenir des enfants] îi retrăsese în mod corect lui CY beneficiul alocației familiale.

Cu privire la motivele de recurs

Enunțarea motivelor

primul, „întemeiat pe încălcarea, dacă nu pe aplicarea greșită sau pe interpretarea necorespunzătoare a articolului 1 litera (i) și a articolului 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială coroborate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 și cu articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE.

În măsura în care hotărârea atacată nu a efectuat o interpretare largă a noțiunii de asigurare a întreținerii copilului nebiologic al unui lucrător frontalier, astfel cum este avută în vedere de Curtea de Justiție în Hotărârea din 2 aprilie 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Copil al soțului unui lucrător frontalier) (C-802/18, EU:C:2020:269),

în condițiile în care aceasta ar fi trebuit să aplice această interpretare largă și să acorde lucrătorului frontalier alocații familiale pentru copilul soției sale Clara.”

al doilea [motiv, întemeiat pe dreptul intern] [omissis]

al treilea „întemeiat pe încălcarea normei de drept și mai precis pe neaplicarea, dacă nu pe interpretarea greșită sau pe aplicarea eronată a articolului 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2004/38/CE;

în măsura în care Conseil Supérieur de la Sécurité Sociale a reținut că recurentul nu asigură întreținerea copiilor săi vitregi, înlăturând prezumția copilului aflat în întreținere, prevăzută la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2004/38/CE;

în condițiile în care prezumția respectivă se aplică tuturor copiilor de cel mult 21 de ani;”

al patrulea „întemeiat pe încălcarea normei de drept și mai precis pe neaplicarea, dacă nu pe interpretarea greșită sau pe aplicarea eronată a articolelor 269 și 270 din Codul securității sociale, astfel cum au fost modificate prin Legea din 23 iulie 2016 și interpretate în lumina Hotărârii Curții de Justiție din 2 aprilie 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Copil al soțului unui lucrător frontalier) (C-802/18, EU:C:2020:269),

în măsura în care Conseil Supérieur de la Sécurité Sociale a reținut că recurentul nu asigură întreținerea copiilor săi vitregi și nu a dovedit că contribuia la toate cheltuielile gospodăriei;

în condițiile în care recurentul a furnizat o multitudine de documente care să justifice contribuția sa la întreținerea copilului, ceea ce instanța de apel a constatat, dar a respins în același timp cererea lui CY”

al cincilea [motiv, întemeiat pe dreptul intern] [omissis] **al șaselea** [motiv, întemeiat pe dreptul intern] [omissis] **al șaptelea** [motiv, întemeiat pe dreptul intern] [omissis] și

al optulea [motiv, întemeiat pe dreptul intern] [omissis].

Răspunsul Cour [de cassation] (Curtea de Casație)

Cu privire la interpretarea dreptului Uniunii Europene, care este o cerință prealabilă

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) a declarat că „Articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii trebuie interpretate în sensul că o alocație familială legată de desfășurarea de către un

lucrător frontalier a unei activități salariate într-un stat membru constituie un avantaj social, în sensul acestor dispoziții.

Articolul 1 litera (i) și articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială coroborate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 și cu articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții ale unui stat membru în temeiul cărora lucrătorii frontaliери pot primi o alocație familială legată de desfășurarea de către aceștia a unei activități salariate în acest stat membru numai pentru propriii copii, fiind excluși cei ai soțului lor cu care nu au o legătură de filiație, cărora le asigură însă întreținerea, în condițiile în care toți copiii cu reședința în respectivul stat membru au dreptul să primească această alocație” [Hotărârea din 2 aprilie 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Copil al soțului unui lucrător frontalier), C-802/18, EU:C:2020:269].

Curtea de Justiție a condiționat astfel dreptul lucrătorului frontalier de a beneficia de plata alocației familiale pentru copilul soțului său cu care nu are o legătură de filiație de dovada că îndeplinește condiția de a asigura întreținerea acestui copil.

Deși răspunsul în drept furnizat de Curtea de Justiție îl vizează numai pe copilul soțului unui lucrător frontalier, din motivarea hotărârii rezultă că aceeași soluție se aplică copilului partenerului înregistrat al lucrătorului frontalier cu care acesta din urmă nu are o legătură de filiație (Hotărârea din 2 aprilie 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Copil al soțului unui lucrător frontalier), C-802/18, EU:C:2020:269, punctele 51 și 52).

Prin aplicarea acestui criteriu, instanțele de apel, pentru a motiva decizia de retragere a alocației familiale,

- au declarat în mod implicit, dar necesar, că dovada existenței unei căsătorii între lucrătorul frontalier și mama copilului și dovada existenței unui domiciliu comun lucrătorului frontalier, soției sale și copilului, luate în considerare separat sau împreună, nu demonstau că era îndeplinită condiția,
- au reținut că ambii părinți biologici aveau mijloacele necesare pentru a contribui la întreținerea copilului și contribuiau la aceasta, din moment ce mama desfășura o activitate profesională, iar tatăl plătea o pensie alimentară de 150 de euro, pentru a concluziona că „părinții biologici sunt cei care suportă cheltuielile de întreținere a copilului lor”,
- au declarat că dovada cheltuielilor calificate drept cheltuieli ale gospodăriei (facturi de apă, abonament Engie, rate lunare ale împrumutului imobiliar), a

unor sume plătite în favoarea copilului (abonamentul telefonic lunar al copilului, achiziționarea unui telefon mobil, asistența psihologică a copilului) și a altor elemente (schimburi de mesaje, relație tensionată cu tatăl biologic, relația de bună înțelegere între lucrătorul frontalier și copil) nu demonstra că CY asigura întreținerea copilului, în condițiile în care nu se dovedise că aceste sume erau suportate exclusiv de lucrătorul frontalier și nu era vorba decât despre sume ocazionale care constituiau plăți suplimentare, „mai ales având în vedere elementele obiective evidențiate mai sus, potrivit cărora părinții biologici sunt cei care suportă cheltuielile de întreținere a copilului lor”.

Noțiunea de „asigurare a întreținerii” a fost utilizată inițial de Curtea de Justiție pentru a declara că un lucrător frontalier poate beneficia de plata unei prestații de stat pentru un avantaj social, în speță ajutoare financiare pentru studii superioare, pentru propriul copil, atunci când continuă să asigure întreținerea acestui copil (Hotărârea din 26 februarie 1992, C-3/90, Bemini, ECLI:EU:C:1992:89, punctele 25 și 29, Hotărârea din 8 iunie 1999, C-337/97, Meeusen, ECLI:EU:C:1999:284, punctul 19, Hotărârea din 14 iunie 2012, C-542/09, Comisia Europeană/Țările de Jos, ECLI:EU:C:2012:346, punctul 35, și Hotărârea din 20 iunie 2013, C-20/12, Guirsch, ECLI:EU:C:2013:411, punctul 39), fără ca noțiunea să fi fost definită prin aceste hotărâri.

Ulterior, tot în cadrul unui avantaj social constituit dintr-un ajutor financiar pentru studii superioare, dar care se referă la un copil care nu are o legătură de filiație cu lucrătorul frontalier, Curtea de Justiție a precizat noțiunea de „asigurare a întreținerii”, declarând mai întâi că „nu presupune[...] un drept la o pensie de întreținere” (Hotărârea din 15 decembrie 2016, C-401/15-C-403/15, *Depesme și alții*, ECLI:EU:C:2016:955, punctul 58), pentru a adăuga în continuare că „calitatea de membru de familie aflat în întreținere rezultă dintr-o situație de fapt. Este vorba despre un membru de familie a cărui susținere este asigurată de lucrător, fără a fi necesar să se determine motivele pentru care s-a recurs la această susținere și nici să se stabilească dacă persoana interesată poate să se întrețină singură prin exercitarea unei activități remunerate” (Ibidem, punctele 58 și 59). Aceasta a concluzionat „că calitatea de membru de familie aflat în întreținere rezultă dintr-o situație de fapt și că sarcina de a o aprecia revine statului membru și, dacă este cazul, instanțelor naționale. Calitatea de membru de familie al unui lucrător frontalier care se află în întreținerea acestuia din urmă poate astfel să reiasă, atunci când ea privește situația copilului soțului sau al partenerului recunoscut al acestui lucrător, din elemente obiective, precum existența unui domiciliu comun al lucrătorului respectiv și al studentului, fără a fi necesar să se determine motivele contribuției lucrătorului frontalier la întreținerea studentului și nici să se cuantifice întinderea exactă a acesteia” (Ibidem, punctul 60).

Curtea de Justiție a aplicat ulterior criteriul de „asigurare a întreținerii” în privința aspectului dacă lucrătorul frontalier poate beneficia de avantajul social reprezentat de plata unei alocații familiale, pentru un copil cu care nu are o legătură de filiație, declarând în motivarea deciziei sale „că prin copil al unui lucrător frontalier, care

poate beneficia indirect de avantajele sociale prevăzute de această din urmă dispoziție, trebuie să se înțeleagă nu numai copilul care are o legătură de filiație cu acest lucrător, ci și copilul soțului sau al partenerului înregistrat al lucrătorului respectiv, atunci când acesta din urmă asigură întreținerea copilului respectiv. Potrivit Curții, această din urmă cerință rezultă dintr-o situație de fapt, a cărei apreciere revine administrației și, dacă este cazul, instanțelor naționale, pe baza elementelor de probă furnizate de persoana interesată, fără a fi necesar ca acestea să determine motivele contribuției respective și nici să cuantifice întinderea sa exactă” (Curtea de Justiție, 2 aprilie 2020, [hotărârea citată], punctul 50). Curtea de Justiție a avut grijă să precizeze în fapt „că tatăl biologic al copilului nu îi plătește pensie alimentară mamei acestuia. Prin urmare, se pare că FV, care este soțul mamei lui HY, asigură întreținerea acestui copil, aspect a cărui verificare revine însă instanței de trimitere” [Hotărârea din 2 aprilie 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Copil al soțului unui lucrător frontalier), C-802/18, EU:C:2020:269, punctul 52].

Curtea de Justiție a mai considerat că „noțiunea de «membru de familie» al lucrătorului frontalier care poate beneficia în mod indirect de egalitatea de tratament, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011, corespunde noțiunii de «membru de familie», în sensul articolului 2 punctul 2 din Directiva 2004/38, care cuprinde soțul sau partenerul cu care cetățeanul Uniunii a contractat un parteneriat înregistrat, descendenții direcți în vârstă de cel mult 21 de ani sau care se află în întreținerea sa, precum și descendenții direcți ai soțului sau ai partenerului. Curtea a luat în considerare în special, în această privință, considerentul (1), articolul 1 și articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2014/54” [Hotărârea din 2 aprilie 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Copil al soțului unui lucrător frontalier), C-802/18, EU:C:2020:269, punctul 51].

Cour de cassation (Curtea de Casație) deduce mai întâi din aceste considerații că precizarea că noțiunea de „asigurare a întreținerii” rezultă dintr-o situație de fapt nu implică faptul că este vorba despre o noțiune pur faptică exclusă controlului Curții de Justiție și al Cour de cassation, dar că această formulare a fost utilizată pentru a insista asupra împrejurării că noțiunea respectivă se aprecia în afara oricărui drept al copilului la o pensie de întreținere, astfel cum se arată în mod expres în Hotărârea din 15 decembrie 2016, C-401/15-C-403/15, Depesme și alții, ECLI:EU:C:2016:955, punctul 58).

Cour de cassation deduce în continuare din cele ce precedă că noțiunea de „asigurare a întreținerii”, în cadrul reglementării aferente beneficiului avantajelor sociale, constituie o noțiune autonomă a dreptului Uniunii Europene care necesită o aplicare și o interpretare uniforme.

Or, o astfel de interpretare uniformă nu este garantată în prezent în legătură cu nelămuririle pe care le ridică elementele în discuție.

În această privință, Cour de cassation își pune întrebarea care este semnificația exemplului dat în Hotărârea din 15 decembrie 2016, Depesme și alții (C-401/15-

C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, punctul 60) în legătură cu „*elemente obiective, precum existența unui domiciliu comun al lucrătorului respectiv și al studentului*”, pe de o parte, în ceea ce privește întrebarea dacă acest aspect are caracterul unui simplu exemplu sau, dimpotrivă, al unei condiții, caz în care se ridică problema dacă este vorba despre o condiție suficientă sau despre o condiție necesară, și, pe de altă parte, în ceea ce privește aspectul dacă modul de finanțare a domiciliului comun este important, în sensul că trebuie să se verifice dacă lucrătorul frontalier contribuie parțial sau total la finanțarea respectivă.

În ceea ce privește nevoile copilului care trebuie luate în considerare și ale căror costuri sunt asigurate de lucrătorul frontalier, Cour [de cassation] trebuie să ridice problema dacă trebuie să se țină seama numai de nevoile alimentare și elementare de subzistență ale copilului (hrană, îmbrăcăminte, locuință, educație etc) sau dacă trebuie luate în considerare toate cheltuielile în general, inclusiv cele de agrement sau de simplu confort (telefon mobil, restaurante, permis de conducere etc) ori chiar și cele excesive, voluptuare sau de lux (achiziții regulate de echipamente electronice, vacanțe în țări îndepărtate etc) destinate să asigure un anumit nivel de trai.

În ceea ce privește modalitățile în care lucrătorul frontalier asigură întreținerea copilului, Cour de cassation ridică problema dacă contribuția lucrătorului frontalier la întreținerea copilului trebuie să ia forma unor plăți în numerar direct către copil sau dacă aceasta poate lua forma unor cheltuieli efectuate în interesul copilului. În același cadru se ridică problema dacă cheltuiala trebuie să fie efectuată, astfel cum par să sugereze concluziile Parchetului General, în interesul specific, chiar exclusiv al copilului, sau dacă sunt luate în considerare cheltuielile efectuate în interesul comun al celei familiale (rate lunare ale împrumutului ipotecar, chirie, achiziție de echipamente utilizate în comun etc). Tot în ceea ce privește modalitățile concrete se ridică problema dacă cheltuielile efectuate de lucrătorul frontalier pentru a asigura întreținerea copilului trebuie să prezinte un anumit caracter [*omissis*] de regularitate sau de periodicitate (împrumut imobiliar, chirie, cheltuieli de electricitate și de încălzire, facturi de telefon etc) sau dacă acoperirea unor cheltuieli punctuale (cumpărăturile ocazionale de îmbrăcăminte etc) trebuie de asemenea luată în considerare. În sfârșit, luând totodată act de faptul că Curtea de Justiție precizează că, în cadrul aprecierii situației de fapt, nu este necesar să se determine motivele contribuției lucrătorului frontalier și nici să se cuantifice întinderea exactă a acesteia [Hotărârea din 15 decembrie 2016, C-401/15-C-403/15, Depesme și alții, ECLI:EU:C:2016:955, punctul 64, și Hotărârea din 2 aprilie 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Copil al soțului unui lucrător frontalier), C-802/18, EU:C:2020:269, punctul 50], Cour de cassation ridică problema dacă orice contribuție, oricât de mică ar fi, trebuie luată în considerare sau dacă trebuie să prezinte un anumit nivel semnificativ, și, în acest din urmă caz, dacă acest criteriu trebuie apreciat în raport cu nevoile copilului sau în raport cu situația financiară a lucrătorului frontalier.

Poate ridica semne de întrebare și proveniența fondurilor, în măsura în care, în anumite cazuri, lucrătorul frontalier are împreună cu soțul sau cu partenerul

înregistrat, părinte al copilului, un cont bancar comun care a servit la plata cheltuielilor invocate în cadrul procedurii jurisdicționale pentru a demonstra că este îndeplinită condiția privind „asigurarea întreținerii” copilului, fără să alimenteze acest cont cu titlu exclusiv și fără să demonstreze în ce măsură alimentează acel cont, caz în care se ridică problema dacă contribuția la nevoile copilului provine de la lucrătorul frontalier.

Cour de cassation ridică în plus problema întinderii precizării formulate de Curtea de Justiție în Hotărârea din 15 decembrie 2016, C-401/15-C-403/15, Depesme și alții, ECLI:EU:C:2016:955, punctul 62), care a declarat că „*legiuitorul Uniunii consideră că copiii sunt, în orice caz, prezumați a se afla în întreținere până la vârsta de 21 de ani*”, în măsura în care trebuie să se stabilească dacă orice copil de cel mult 21 de ani, doar ca urmare a acestei condiții de vârstă sau împreună cu alți factori, trebuie considerat ca aflându-se în întreținerea lucrătorului frontalier.

În continuare, trebuie ridicată problema contribuției părinților la nevoile copilului. Aceștia sunt supuși prin lege unei obligații de întreținere, spre deosebire de lucrătorul frontalier care nu este ținut de o astfel de obligație. Dimpotrivă, criteriul de „asigurare a întreținerii” copilului impune în privința acestuia din urmă o apreciere de fapt. Prin urmare, se ridică problema dacă este suficient să se constate existența și întinderea unei obligații de întreținere a părinților pentru a exclude existența unei contribuții a lucrătorului frontalier sau dacă trebuie, în plus, să se asigure că obligația de întreținere a părinților a fost stabilită la un quantum corespunzător și aceștia își execută într-adevăr obligația de întreținere, de natură să facă inutilă o contribuție suplimentară sau adițională a lucrătorului frontalier. În lipsa plății efective a unui astfel de ajutor, se ridică problema dacă trebuie să se verifice dacă soțul sau partenerul înregistrat al lucrătorului frontalier a încercat cel puțin să ia măsuri de executare silită și dacă, în cele din urmă, contribuția lucrătorului frontalier compensează neîndeplinirea de către unul dintre părinți a obligațiilor sale. În raport cu acest sprijin pentru întreținere și cu problema dacă acesta este stabilit la un quantum corespunzător, modalitatea de stabilire pe cale judiciară sau convențională poate avea eventual impact. Aceste aspecte pot fi legate de întrebarea, evocată mai sus, cu privire la cheltuielile care trebuie luate în considerare pentru copil. Dacă se ține seama numai de cheltuielile de întreținere și esențiale pentru subzistența sa, obligația de întreținere a părinților va acoperi, în principiu, aceste nevoi, lăsând fără obiect o contribuție suplimentară sau adițională a lucrătorului frontalier pentru a acoperi astfel de nevoi.

În raport cu relațiile cu celălalt părinte al copilului, mai trebuie ridicată problema dacă este pertinent să se examineze modalitățile în care copilul locuiește alternativ la cei doi părinți ai săi, în măsura în care un drept de vizită și de găzduire extins sau o reședință alternativă îl pot determina pe celălalt părinte, în principiu, să asume mai substanțial în natură obligațiile de întreținere, lăsând mai puțin loc unei eventuale necesități de acoperire a nevoilor copilului de către lucrătorul frontalier.

Toate aceste aspecte trebuie, în principiu, să fie văzute în contextul unui principiu de largă interpretare a dispozițiilor care consacră libera circulație a lucrătorilor

(Hotărârea din 15 decembrie 2016, C-401/15-C-403/15, Depesme și alții, ECLI:EU:C:2016:955, punctul 58) și, prin urmare, eventualele limite ale unui asemenea principiu de largă interpretare.

Aceste considerații determină Cour de cassation, înainte de orice altă măsură în cauză, să adreseze Curții de Justiție întrebările preliminare cu privire la domeniul de aplicare al dreptului Uniunii Europene, astfel cum au fost redată în dispozitivul prezentei hotărâri.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Cour de cassation (Curtea de Casație)

[*omissis*] [adresează] Curții de Justiție a Uniunii Europene următoare[le] întrebări:

1 a) Condiția privind „*asigurarea întreținerii*” unui copil, din care decurge calitatea de membru de familie în sensul dispozițiilor dreptului Uniunii Europene, astfel cum a fost stabilită în jurisprudența Curții în cadrul liberei circulații a lucrătorilor și al primirii de către un lucrător frontalier a unui avantaj social legat de desfășurarea de către acesta a unei activități salariate într-un stat membru, pentru copilul soțului sau al partenerului său înregistrat, cu care nu are o legătură de filiație, privită singură sau în coroborare cu principiul de largă interpretare a dispozițiilor prin care se urmărește să se asigure libera circulație a lucrătorilor, trebuie interpretată în sensul că este îndeplinită și, prin urmare, dă dreptul la acordarea avantajului social,

- prin simplul fapt al căsătoriei sau al unui parteneriat înregistrat între lucrătorul frontalier și un părinte al copilului,
- prin simplul fapt al unui domiciliu sau al unei reședințe comune lucrătorului frontalier și copilului,
- prin simplul fapt că lucrătorul frontalier suportă orice tip de cheltuieli în beneficiul copilului, chiar dacă:
 - ele acoperă alte nevoi decât cele esențiale sau de întreținere,
 - sunt făcute către în favoare unui terț și aduc numai indirect beneficii copilului,
 - nu sunt făcute în interesul exclusiv sau specific al copilului, ci al întregii gospodării,
 - sunt doar ocazionale,
 - sunt mai mici decât cele suportate de părinți,
 - sunt ne semnificative față de nevoile copilului,

- prin simplul fapt că respectivele cheltuieli sunt suportate dintr-un cont comun al lucrătorului frontalier și al soțului sau al partenerului său înregistrat, părinte al copilului, fără a se ține seama de proveniența fondurilor prezente în cont,
- prin simplul fapt că respectivul copil are cel mult 21 de ani?

1 b) În cazul în care se răspunde negativ la prima întrebare, condiția privind „asigurarea întreținerii” trebuie interpretată în sensul că este îndeplinită și, prin urmare, dă dreptul la acordarea avantajului social, atunci când se regăsesc două sau mai multe dintre aceste împrejurări?

2) Condiția privind „asigurarea întreținerii” unui copil, din care decurge calitatea de membru de familie în sensul dispozițiilor dreptului Uniunii Europene, astfel cum a fost stabilită în jurisprudența Curții în cadrul liberei circulații a lucrătorilor și al primirii de către un lucrător frontalier a unui avantaj social legat de desfășurarea de către acesta a unei activități salariate într-un stat membru, pentru copilul soțului sau al partenerului său înregistrat, cu care nu are o legătură de filiație, privită singulară sau în coroborare cu principiul de largă interpretare a dispozițiilor prin care se urmărește să se asigure libera circulație a lucrătorilor, trebuie interpretată în sensul că nu este îndeplinită și, prin urmare, exclude dreptul la acordarea avantajului social,

- prin simplul fapt că există o obligație de întreținere în sarcina părinților copilului, independent de:
 - aspectul dacă această creanță alimentară este stabilită pe cale judiciară sau pe cale convențională,
 - cuantumul la care a fost stabilită această creanță alimentară,
 - aspectul dacă debitorul își îndeplinește efectiv această datorie de întreținere,
 - aspectul dacă contribuția lucrătorului frontalier compensează neîndeplinirea de către un părinte al copilului a obligațiilor,
- prin simplul fapt că acel copil locuiește periodic, în cadrul exercitării unui drept de vizită și de găzduire sau de reședință alternativă ori în alt mod, la celălalt părinte?

suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea deciziei Curții de Justiție a Uniunii Europene;

[omissis]